

[Alfred Jensen.]

det hele haabløst. Jeg mener, at dette i Forbindelse med de gode Ønsker, der findes overalt, maatte bevirke, at der virkelig blev gjort noget for at ændre Satsernes Størrelse.

Jeg ser endvidere, at der af Aarhus Byraad har været stillet en Forespørgsel om det ikke kunde lade sig gøre at forhøje det Beløb, Kommunerne maa anvende til personlige Tillæg. Det viser ogsaa, at man i Aarhus Kommune er klar over, at Understøttelserne er for smaa, og at der trænges til Ændringer.

Et andet Forhold, som jeg omtalte ved Behandlingen af Loven om offentlig Forsorg, var det, at Kvinderne ikke er ligeberettigede med Mændene. Det mener vi absolut bør rettes.

De forskellige Anker, som Kvindeorganisationerne har fremført, er fuldt ud berettede. Naar Kvinderne betaler nøjagtigt samme Kontingent som Mændene, bør de ogsaa have samme Aldersrente.

Og ligesom Aldersrentenyderne og Kvindeorganisationerne har gjort opmærksom paa, hvad de har at udsætte paa Loven, er der ogsaa andre Kategorier, der har sagt deres Mening, bl. a. de blinde. De blinde har udtalt sig for, at der sker en Ændring i deres Forhold, fordi de føler, at de er blevet tilsidesat. De har paatalt det urimelige i, at det Hjælpeløshedstillæg, som de oppebærer, ikke er saa stort, at de deraf kan afholde de Udgifter, som deres Hjælpeløshed paafører dem. Endvidere har de udtalt deres Utilfredshed med, at der foretages Fradrag i deres Invalidrente, naar de har en Smule Indtægt ved Siden af.

Alle de forskellige Ting, jeg her har nævnt, er der ikke taget Hensyn til i Lovforslaget, idet der ikke er Tale om Forhøjelse af Satserne. Kvinderne bliver ikke ligestillet med Mændene, og de blindes Ønsker bliver ikke opfyldt. Der sker nok visse Forbedringer for Aldersrentenydernes Vedkommende, idet Kommunerne kommer til at raade over 50 pCt. mere til Fordeling til personlige Tillæg end tidligere, og der skal foretages Foranstaltninger for at forbedre Boligforholdene og skaffe billigere Boliger til de gamle, men det er jo ikke af saa stor Betydning som den Forhøjelse af Taksterne, de gamle har ønsket; en saadan

Forhøjelse af Taksterne vilde jo ogsaa give sig Udslag paa andre Omraader, hvor man netop ønsker Forhøjelse.

Nedsættelsen af Aldersgrænsen for Opnaaelse af Aldersrente til 60 Aar er vi fuldstændig tilfredse med, men vi er ikke saa tilfredse med, at Gradueringen af Understøttelsessatserne opretholdes, idet vi mener, at som Forholdene er i Øjeblikket, bør der ikke gives Præmie til dem, der fortsætter med at arbejde saa længe som muligt. Vi har den Opfattelse, at Gradueringen, selv om der sker en Forbedring paa dette Omraade, stadig væk vil animere Folk til at fortsætte med at arbejde saa længe, som de overhovedet kan. Men i den Tid, vi lever i, hvor der er saa megen Ungdomsarbejdsløshed, bør man ikke søge at fastholde de gamle ved Arbejdet saa længe som muligt; man bør tværtimod gøre det modsatte, nemlig søge at faa de gamle ud af Produktionen og faa dem til at arbejde, som virkelig trænger til Arbejde, fordi de ellers demoraliseres. Man bør give de unge Arbejde og lade de gamle blive fri.

Det er klart, at hvis man ophæver Gradueringsbestemmelsen, saaledes at de 60-aarige faar samme Aldersrente som de 70-aarige, vil det bevirke, at flere, end det nu er Tilfældet, vil søge Aldersrente fra det 60de Aar. Det vil gavne Samfundet, og det vil gavne de gamle, som derved vil opnaa en højere Aldersrente Resten af deres Liv end den, de faar, hvis Gradueringen opretholdes, fordi de da stadig væk maa nøjes med den lave Sats, skønt en højere Aldersrente nok kunde tiltrænges, da de skal leve af Aldersrenten i flere Aar end de, der venter til det 70de Aar.

Vi er principielt Modstandere af, at en Forsikring som denne skal hvile paa det Princip, at der skal betales Kontingent, og naar vi er det, kan vi naturligvis heller ikke være Tilhængere af den Forøgelse af Kontingentet til Invalidforsikringen, der skal finde Sted. Det er ikke i vor Interesse, at man for at forbedre Forholdene lægger nye Byrder over paa de forsikrede; vi mener, at disse Byrder maa bæres af dem i Samfundet, der nyder Fordel af den Samfundsordning; vi mener, at det bør være dem, som virkelig har Raad til det, der kommer til at betale.

Selv om de her foreslaaede Ændringer